ÖVERLEVNAD

FÖR DEN

VITA RASEN

BEN KLASSEN

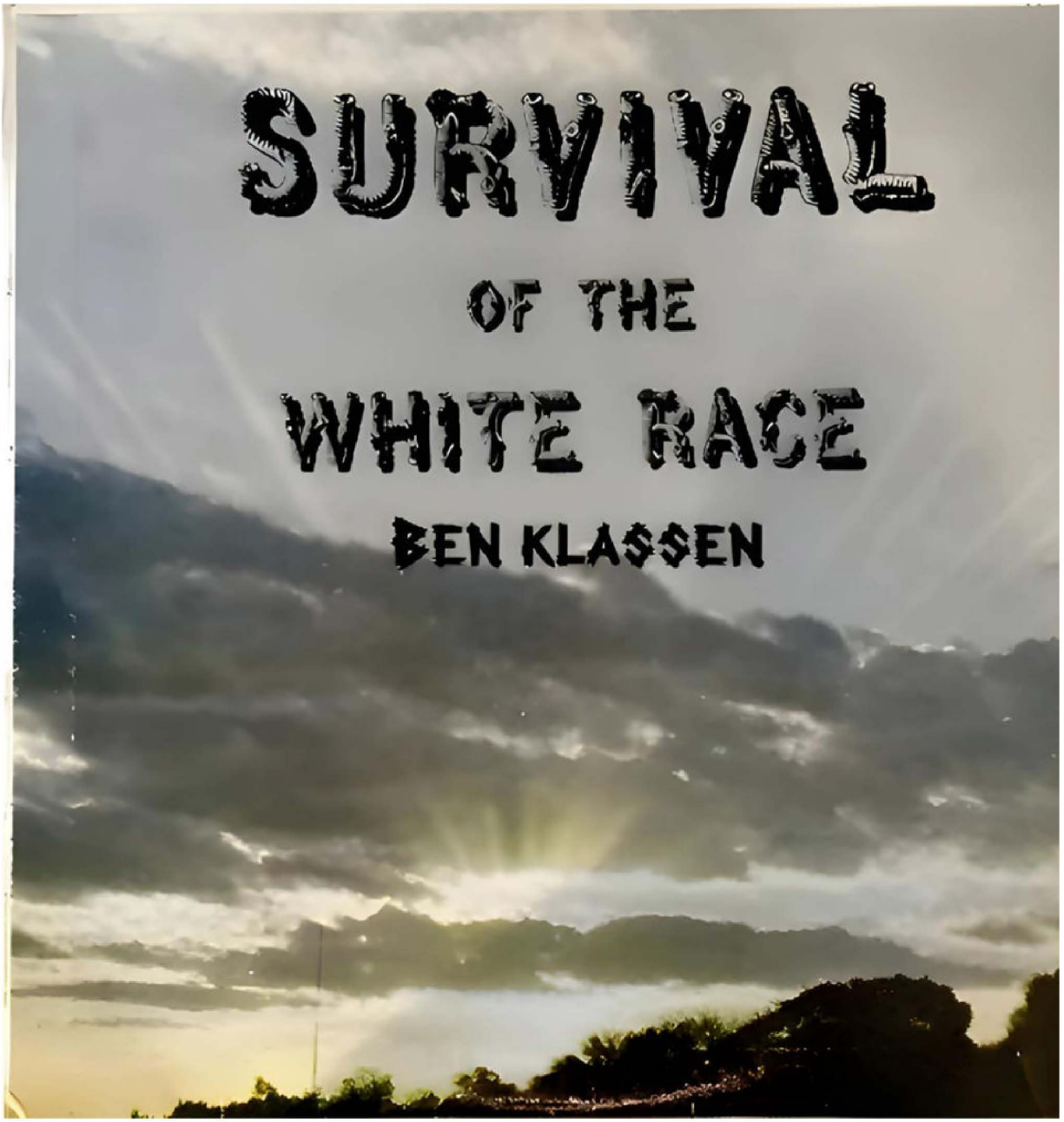

Den vita rasens överlevnad

Av Ben Klassen. Först publicerad 1976.

Vad jag har att säga under de kommande 40 minuterna kommer förmodligen att chocka dig. Det kan till och med djupt skaka om några av dina mest omhuldade vidskepelser och förutfattade meningar som du kan ha närt hela ditt liv, utan att kanske någonsin bry dig om att undersöka giltigheten eller värdet av dessa antaganden. Denna diskussion kommer att gå på djupet i ras och religion – två ämnen som vårt maktetablissemang säger till oss att vi aldrig får diskutera, såvida du inte förstås är jude, eller svart, eller någon annan så kallad minoritet. Idag ska vi trotsa den judekontrollerade maktstrukturen och diskutera ras och religion ur den vita mannens perspektiv.

I synnerhet är vi intresserade av att undersöka om vi, den vita rasen, kommer att överleva eller om vi kommer att bli rasmässigt uppblandade och förintade i en flodvåg av parasitära, färgade raser. Därför vill jag att du tidigt i denna presentation bestämmer dig för om du är intresserad av din egen arts överlevnad; eller om du föredrar att vara en förrädare mot den vita rasen och lika gärna ser den utplånad från jordens yta och ersatt av niggrer, svarta, gula, semiter och andra gyttjeraser. För ta inte miste på det, den vita rasen är en starkt hotad art – en försvinnande art – en som dess fiender har bestämt måste försvinna från jordens yta. Om självmord för din egen art är vad du önskar se, är det nu ett bra tillfälle att sluta lyssna. Om du å andra sidan är lojal mot din egen art och önskar att den vita rasen ska överleva och blomstra, då är du utan tvekan inte bara intresserad av att höra om religionen Creativity utan också av att bli medlem i vår religiösa rörelse.

Vår religions trosbekännelse och filosofi, kallad Creativity, läggs fram i vår bok Nature's Eternal Religion. Det är den vita mannens bibel och dess grundläggande mål är inte bara den vita rasens överlevnad, utan även dess expansion och framsteg. Eftersom det i denna korta avhandling är omöjligt att ge hela grunden för vår religion, ens i en kort sammanfattning, måste vi ständigt hänvisa dig tillbaka till vår bibel, nämligen Nature's Eternal Religion, en bok bestående av 508 sidor och 49 kapitel. Varför är vi så bekymrade över den vita rasens överlevnad? I grund och botten finns det två övervädigande skäl. För det första krymper den vita rasen snabbt mot utrotning och för det andra är vi stolta medlemmar av naturens mest framstående, intelligenta, produktiva och kreativa art. Vi talar om vår egen överlevnad, den vita rasens överlevnad. Det finns många andra skäl vi kan anföra, såsom bevarandet av civilisationen och allt annat som är värt något i livet, men alla dessa andra skäl blir sekundära. Först och främst är vi inom religionen Creativity bekymrade över den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg för dess egen skull, punkt. Summan av alla våra ansträngningar och vår hängivenhet kretsar kring den centrala frågan.

Så snart vi börjar logiskt och lugnt undersöka den förestående förstörelsen av den vita rasen, spretar våra fiender omedelbart emot och slungar mot oss alla de nötta

klyschor och invektiv som ”rasist”, ”fascist”, ”nazist” och en mängd andra. Det verkar som om judarna är lojala mot Israel och sin ras, så är det helt underbart. Om negrerna organiserar sig enbart för sin ras intresse och skriker: ”Döda vitingen”, så är även det högst berömvärt. Om indianerna organiserar sig och begår grymheter, så ska även det prisas – för är det inte den vita människan som är ansvarig för alla andras brister, dumheter och deras oförmåga att hantera tillvaron? På detta svarar jag, högt och eftertryckligt: Nej! Vi är inte ansvariga för negrernas brister, defekter och dumheter och deras historiska oförmåga att skapa en civilisation; inte heller för att upprätthålla den, även när den vita människan har fört den till dem. Inte heller är vi ansvariga för de färgade ”ler-rasernas” oförmåga att hantera problemet med att föda sig själva över svältgränsen. Under sex tusen år av nedtecknad historia har de svarta i Afrika aldrig ens så mycket som uppfunit hjulet, ett skriftspråk eller mycket av något annat. Nej, vi är inte ansvariga för det. Naturen gjorde dem dumma, initiativlösa och lata – man kan ta negern ur djungeln, men man kan inte ta djungeln ur negern. Det är inte vårt ansvar att kompensera för deras defekter, inte heller är det vår plikt att införliva dem i vårt samhälle, eller i vår ras, och därigenom förgifta vår egen rasliga blodsström. Tvärtom befaller naturens högsta lag oss att göra allt för att vår egen ras ska överleva, expandera och förbättra den genetiska kvaliteten hos våra framtida generationer.

Det finns en olycksbådande ras på jordens yta som arbetar febrilt för den vita rasens bastardisering och slutliga likvidering. Det är en stam som är fanatiskt lojal mot de sina och hätskt fientlig mot alla andra raser. Den stammen är Judas stam. Den judiska rasen har febrilt strävat under de senaste årtusendena mot sitt slutgiltiga mål – folkmordet på den vita rasen. Så långt tillbaka som för tre tusen år sedan, under Salomos dagar, drogs de grova konturerna upp för en judisk konspiration där det slutgiltiga målet var förslavandet av alla andra folk på denna planet och besittningen av all världens rikedomar, skatter och naturresurser. Under de efterföljande tre tusen åren har judarna stadigt rört sig mot det målet och befinner sig nu på tröskeln till total framgång. För en mer detaljerad historia om judarna och deras konspiration, läs kapitel sex i Nature’s Eternal Religion med titeln ”Masters of Deceit: a Short History of the Jews.”

Hur, kan man med rätta fråga sig, skulle judarna möjligtvis kunna lyckas med att begå en sådan skymf mot resten av världen; hur, särskilt mot den vita rasen som är högt intelligent, kreativ och produktiv. Återigen, för hela historien måste vi hänvisa till Nature’s Eternal Religion, men vi kan skissera några av de betydande faktorerna i denna begränsade diskussion. För det första skulle judarna aldrig kunna nå någonstans om det inte vore för vissa allvarliga särdrag hos den vita rasen själv. Judarna är extremt skickliga tankemanipulatörer, de är oerhört kunniga på att sprida lögner och förvärra förvirring, de är historiska mästare på svek. I sin konspiration för att förvirra, bedra och kontrollera den vita människans sinne har de haft otrolig hjälp från den vita människan själv. Den bästa hjälp juden har

hade är två självmordsbenägna svagheter inneboende i den vite mannens konstitution; nämligen hans lättrogenhet och hans mottaglighet för vidskepelse.

Det är en av historiens märkliga paradoxer att, medan den vite mannen är den mest intelligenta, kreativa och produktiva varelsen på jordens yta, så är den vite mannen den mest korkade varelsen på jordens yta när det kommer till att kunna känna igen sina fiender och kämpa för sin egen överlevnad. Och däri ligger hans akilleshäl, som judarna har utnyttjat till det yttersta. Det finns andra svagheter som den vite mannen lider av som har varit till enorm hjälp i det judiska förslavningsprogrammet. Några av dessa är den naiva känslan för rent spel, hans sympati för den underlägsne, hans extraordinära och överdrivna känsla av medlidande, hans oförmåga att inse sitt eget enastående värde, men långt mer förödande har den vite mannens ödesdigra mottaglighet för vidskepelse, lättrogenhet och hans märkliga oförmåga att känna igen sina dödsfiender varit. Låt oss komma ihåg dessa två ord: vidskepelse och lättrogenhet, de hör ihop. Vidskepelse handlar om att tro på det övernaturliga – spöken, andar, gudar, djävlar, änglar, häxor, feer, vättar, gengångare, etc. Lättrogenhet syftar på att dåraktigt tro på saker som inte är sanna, utan att bry sig om att kontrollera bevis. Dessa två svagheter i sinnet – lättrogenhet och vidskepelse – är grunden för nästan alla religiösa trosinriktningar som någonsin har uppfunnits och utövats på en länge lidande mänsklighet. Om man kan få människor att tro på spöken i skyn, då är dessa ofta mer verkliga för de troende än den verkliga världen. Dessutom blir spökena i deras fantasi ofta viktigare för människor än den verkliga världen. De blir också ett extremt kraftfullt vapen i händerna på bedragare för att kontrollera massorna av deras lättrogna troende. Det är mycket likt att skrämma små barn med en buse; om de tror, då är de lika rädda för en imaginär buse som om han vore verklig. Att tro på en fantasi gör fantasin lika verklig för den troende som verkligheten själv, och ofta till och med mer så.

Poängen är att bedragaren, som påstår sig stå i förbund med och ha inflytande över spökena i skyn, har ett kraftfullt vapen i sina händer med vilket han kan skrämma och manipulera sina lättrogna offers sinnen, och så har det varit genom hela mänsklighetens historia. En bok jag har läst visar att människor har uppfunnit mer än 30 000 gudar och gudinnor som lättrogna och vidskepliga dårar trodde på, redan innan judarna uppfann sina specifika versioner av Jehova, Jahve, Jesus Kristus, den ”helige ande”, Satan och en mängd andra imaginära spöken. Judarna upptäckte tidigt i sin historia, i sitt sökande efter hur man kontrollerar och manipulerar människors sinnen, vilket kraftfullt vapen ”spökkonst”, eller religion, var. De utnyttjade denna upptäckt till fullo på två direkt motsatta sätt. De uppfann Jehova som sin egen privata gud för att binda samman sitt eget folk i en fanatisk raslig lojalitet som världen aldrig hade skådat förr eller senare. De uppfann kristendomen, med dess inbyggda självmordsläror, för att förvirra, försvaga och förgöra sina fiender. Hur effektivt de gjorde det ska vi snart se.

Under de tidiga århundradena, under den stora romerska civilisationens framväxt, kämpade Rom mot och besegrade sina många omgivande fiender. När Rom expanderade var ett av de största hoten, och dess farligaste rival, Kartago, som hade etablerat ett mäktigt imperium på Medelhavets södra stränder, direkt mittemot Rom. Under etthundratjugo år kämpade dessa två rivaliserande nationer periodvis mot varandra i tre stora krig i en kamp på liv och död. Slutligen, när Rom segrade, jämnade de Kartago med marken, dödade männen och sålde kvinnorna och barnen till slaveri. Kartago utplånades från jordens yta och skulle aldrig mer resa sig som ett hot mot Rom. Några århundraden senare, år 70 e.Kr., gjorde judarna i Judeen uppror mot de romerska myndigheterna. Kejsar Vespasianus skickade general Titus till Jerusalem med några legioner. I en belägring liknande den i Kartago, ödelade general Titus judarna, jämnade Jerusalem med marken och antingen skingrade, dödade eller sålde befolkningen till slaveri. Nu skulle vi kunna tro att det judiska hotet, i ett öde liknande Kartagos, skulle ha likviderats för alltid och utplånats från jordens yta, men så var inte fallet. Tvärtom visar historien att judarna överlevde och romarna, som ras, gick under. Romarna försvagades snabbt efter att de anammat kristendomen, medan de importerade slavpopulationerna förökade sig snabbt och ersatte den ursprungliga romerska stammen. Vid år 476 e.Kr. kollapsade det romerska riket eländigt, och den ursprungliga romerska rasstammen kan, i alla praktiska avseenden, anses vara utdöd.

Judarna fick sin hämnd, de hade på ett eländigt och fullständigt sätt förstört den romerska rasen, det romerska riket och den stora romerska civilisationen, för vilka de alla hyste ett intensivt och patologiskt hat. Hur lyckades de med detta? De visste att de inte kunde besegra romarna i öppen strid, där romarna utmärkte sig och judarna i vilket fall som helst är fysiska fegisar. Genom att vara en parasitisk ras och de främsta mästarna på svek, beslutade de sig för att använda sitt speciella vapen; nämligen mental subversion. De bestämde sig för att förstöra romarna genom att förvirra deras hjärnor, och de bestämde sig för att använda religion som sitt mest kraftfulla vapen för att förvränga och förlama det romerska sinnet. De bestämde sig för att dra full nytta av de två svagheter som den i övrigt intelligente vite mannen är så mottaglig för; nämligen godtrogenhet och vidskeplighet. De uppfann och påtvingade romarna en ny och självmordsbenägen religion – kristendomen, en religion som har plågat och förlamat den vite mannens tänkande ända till denna dag. Dess grundare var enligt uppgift en viss Jesus Kristus, som enligt Lukas 2:21 var en omskuren jude.

Vad är det med kristendomen som är så förödande och självmordsbenäget att den orsakade den stora romerska civilisationens sammanbrott och störtade den vita rasen i den mörka tidsåldern av vidskeplighet och okunnighet, fattigdom och elände under de kommande tusen åren? Om vi undersöker Nya testamentet behöver vi inte gå långt från dess första sidor för att ta reda på det. I ”Bergspredikan” (Matteus 6, 7 & 8) finner vi en mytologisk Kristus som delar ut följande självmordsbenägna råd: ”Sälj allt vad du äger och giv åt de fattiga”, ”Älska dina fiender”, ”Vänd andra kinden till”, ”Stå inte emot det onda”, ”Döm inte”. Det finns fler riktigt dåliga och självmordsbenägna råd som, om de följs, säkerligen måste

leda till självförstörelse och utrotning av dem som tar sådana idiotiska råd på allvar. Låt oss undersöka lite närmare exakt hur galna och hur destruktiva de ovanstående fem lärorna verkligen är. Låt oss undersöka idén om att ”Sälj allt vad du äger och giv åt de fattiga”. Om alla vore så kallade ”goda kristna” och följde det rådet från sin tidiga ungdom, skulle det inte finnas någon som någonsin skulle bygga ett företag, bygga ett hem eller bilda en familj. Så snart de hade tjänat ihop två slantar, skulle de omedelbart överföra dessa till gratisätarna, parasiterna och negrerna som skulle stå där och vänta på att befria den arbetande vite kristne från hans hårt förvärvade besparingar. Ännu mer troligt är att juden, som inte tror på sådant nonsens, skulle hinna före de andra parasiterna med att befria den enfaldige, men lättlurade, vite mannen på hans inkomster och egendom. En dåre och hans pengar skiljs snabbt åt.

I vilket fall som helst, om vi alla vore ”goda kristna” dumbommar, skulle det inte finnas någon betydande medborgarkår kvar som kunde stödja byggandet av vägar, hamnar, flygplatser, städer, hem, industri, fabriker eller någonting annat. Vi skulle i själva verket snart reduceras till en spretig hord av irrande luffare, utan pengar, utan hem, utan industri, utan jobb, utan mat. Civilisationen skulle bryta samman och reduceras till primitiv barbarism. Eller låt oss ta idén om att ”älska dina fiender”. Om du inte hade gått på det första dåliga rådet att dåraktigt ge bort allt till gratisätarna, men vore lättlurad nog att duka under för idén om att ”älska dina fiender”, skulle slutresultatet bli detsamma – självmord och förstörelse av dig själv. Om du istället för att ge bort det lyckades ackumulera ett hem och viss egendom, skulle du inom kort ansättas av tjuvar, pirater och rånare som snabbt skulle befria dig från dina pengar, ditt hem och alla andra tillhörigheter. Varför skulle de inte göra det? Du ”älskar dem” och, särskilt eftersom sådana offer också skulle vara genomsyrade av den dumma kristna idén om att ”vända andra kinden till” och ”inte göra motstånd mot det onda”, skulle rånarna ha fritt fram och du skulle vara direkt tillbaka där du började, med ingenting. Du kunde lika gärna ha hållit fast vid det första självmordskonceptet och gett bort allt från början. Slutresultatet skulle bli detsamma – du slutar med ingenting, judarna och parasiterna slutar med de hårt förvärvade frukterna av ditt arbete.

Det finns mycket mer dåliga råd i ”Bergspredikan”; för en mer ingående granskning, läs kapitel tretton i Nature’s Eternal Religion med titeln ”Det nya testamentet”. Det räcker med att här säga att varje rimlig och intelligent analys av de dåliga, giftiga råd som är inflätade och sammanvävda genom hela Nya testamentet alltid leder till samma, oundvikliga resultat. Slutresultatet är självförstörelse och självmord. Vi kan väl fråga oss: Varför skulle någon vara dum nog att vilja köpa en sådan lass med skräp? Det är otroligt att någon skulle göra det, men vi återkommer till de två dödliga bristerna i den vite mannens sinne; nämligen lättluradhet och vidskeplighet, och den förrädiske, listige juden spelade på dessa svagheter till det yttersta. Hur märkligt och otroligt det än kan verka, lyckades judarna prångla ut denna nya självmordsreligion till romarna och deras snabbt bastardiserade och försämrade avkomma av importerade slavar. Historien berättar för oss att romarna köpte detta kristna skräp från judarna. Faktum är att kejsar Konstantin – själv en

förrädisk brottsling som mördade sin egen fru och son, bland många andra, och som senare helgonförklarades som ett av den romersk-katolska kyrkans ”helgon” – år 313 e.Kr. dekreterade han att kristendomen nu var Romarrikets officiella religion, med uteslutande av alla andra. Vid år 476 e.Kr. hade Romarriket kollapsat fullständigt. Den enastående vita romerska rasen, som frambringade den mest praktfulla civilisationen under den klassiska historiens guldålder, och kanske fram till denna dag, utplånades för all framtid från jordens yta. Judarna gjorde det genom att mata romarna med en självmordsbenägen ny religion; romarna svalde det nya giftet med hull och hår och offren dog av det. Judarna fick sin hämnd.

Romarrikets sammanbrott och förstörelse är utan tvekan den mest kolossala tragedin i den vita rasens historia. De ursprungliga romarna exemplifierade mycket av det som är bäst hos den vita rasen; de var ett modigt och ädelt folk. Romarna var kreativa byggare och organisatörer, de var resoluta och ihärdiga, energiska och outtröttliga. De lät sig inte skrämmas av motgångar eller olycka och erkände aldrig nederlag, då de hade en stark känsla för disciplin och plikt. De var klarsynta, affärsmässiga och effektiva, och slutligen var de inte bara en krigarras, utan en som var begåvad framför alla andra med ett geni för att konsolidera och organisera, samt för att stifta och administrera lagar. Deras civilisation varade i tusen år; den lämnade efter sig ett stolt arv till den vita rasen i form av lagar, seder, konst, skulptur, språk, arkitektur och styrelseskick som består än idag. Vår skuld till de nu utdöda romarna är sannerligen mycket stor. I motsats till romarna var judarna deras raka motsats; de byggde aldrig någon civilisation, skapade ingen konst, arkitektur, skulptur eller något annat av värde. Ändå är judarna den äldsta överlevande rasen i världen idag, som har dykt upp och återuppstått i historien hos alla stora vita folk, såsom egyptierna, grekerna, romarna och så vidare, under de senaste fem tusen åren. Deras mest framträdande egenskap har varit deras list och svekfullhet när det gäller att borra sig in i andra nationers vitala delar, suga ut deras livsblod och förstöra dem. De gör just detta mot den produktiva vita rasen idag, här i Amerika och i resten av världen. Eftersom den vita rasen som helhet, men särskilt här i Amerika, är det offer som är utsett för bastardisering och undergång, åligger det oss att seriöst studera vår plågoande och finna vägar och medel för att avvärja den självmordsväg som vi – den vita rasen – nu är programmerade för.

Låt oss först och främst analysera varför judarna har överlevt i fem tusen år när mer intelligenta, mer hälsosamma och kraftfulla nationer, såsom romarna, inte överlevde. Varför försvann karthagerna från jordens yta, när Jerusalem drabbades av ett liknande öde, men de underlägsna judarna överlevde för att förstöra romarna? Det finns många orsaker till detta, men den övervägande orsaken ligger i judarnas mosaiska religion, som är skräddarsydd för denna parasitiska ras. Den mosaiska, eller judiska, religionen har bundit samman den judiska rasen i en fanatisk lojalitet som inte har matchats av något annat folk. Den har gjort mer än så, den har gett dem ett syfte och ett program som de har förföljt ihärdigt under de senaste flertalet...

tusen år. I grund och botten går det programmet ut på att under judarna samla all världens rikedomar och skatter och att underkuva alla andra folk som slavar för att göra deras vilja. En stor uppgift, men de har varit extremt framgångsrika och närmar sig sitt slutmål. Deras mosaiska religion har gjort mer; den har gett dem en filosofi som har varit den kärna kring vilken de har samlats under hela sin långa och tumultartade historia. Befriad från allt ytligt pynt kokar den trosbekännelsen i huvudsak ner till detta: Vad som är bra för judarna är den högsta dygden, vad som är dåligt för judarna är den ultimata synden. Inget annat betyder något; den judiska rasens överlevnad och välfärd framför allt annat.

Romarna, å andra sidan, hade ingen sådan religion. Visst, de hade en förvirrande uppsättning gudar – Mars, Jupiter, Merkurius, Venus och en mängd andra – men de betydde föga för den romerska rasens enhet eller stabilitet. De gav inte romarna någon särskild trosbekännelse, inga mål, inget program, inget syfte. Deras religion var inget annat än en vidskeplig utsvävning i en fantasivärld; framför allt främjade den inte raslig lojalitet – den enda ingrediens som måste vara kärnan i varje trosbekännelse för en ras överlevnad. Utan någon seriös eller värdefull egen religion var romarna mycket sårbara för de förrädiska judarnas list, vilka som vi tidigare nämnt, är historiens mästare på bedrägeri och de mest lömska och skickliga sinnesmanipulatörer världen någonsin skådat.

Judarna hade en annan fördel. Till skillnad från Kartago var de inte koncentrerade till ett Jerusalem, eller ens till Judeen. De var spridda över hela det romerska riket och livnärde sig parasitärt, särskilt på handelsvägarna och handelscentrumen. De dominerade penningmarknaden, slavhandeln och många andra maktens nervcentra. Framför allt höll de ihop som klister. Eftersom romarna inte hade någon bra egen religion, och därför var mycket sårbara, gick judarna till verket med sin förstörelse med en hämndlystnad. De uppfann kristendomen kort efter Jerusalems förstörelse år 70 e.Kr. De uppfann det hemska konceptet om helvetet, likt den buse vi beskrev tidigare, för att terrorisera och skrämma sina dåraktiga offer till underkastelse. Med dessa formidabla vapen, särskilt rädslan för helvetets eld och tortyr, skapade de förödelse bland de vidskepliga och lättlurade. Offren svalde hela paketet, inklusive de suicidala koncepten "Sälj allt du äger", "Älska dina fiender", "Vänd andra kinden till", "Stå inte emot det onda", "Döm inte", och en hel rad andra idiotiska och suicidala råd. De förvirrade romarna, som i sin tidigare historia hade varit realistiska, jordnära och tagit väl hand om sina angelägenheter här på jorden – den enda plats människan någonsin har varit känd för att leva på – förlorade nu sin verklighetsuppfattning. Istället för att fullfölja sina jordiska plikter, vandrade deras sinnen nu som kristna i en fantasivärld av spöken. Deras imperium, deras civilisation och deras ras gick i sjön – ner i historiens avlopp – för att aldrig mer resa sig, med judar i kontroll över vrakresterna.

Femtonhundra år senare har judarna fortfarande kontroll över den vita rasen, även efter att ha utsatt oss för tusen eländiga år av den mörka medeltiden. Vi sitter fortfarande fast med samma suicidala religion som förvred hjärnorna på romarna och skickade ut deras sinnen i en overklig värld av spöken. Under tiden har judarna

kraftigt befäst sina vinster. Under århundradenas lopp har de antingen stärkt eller utökat sin arsenal av vapen med vilka de exploaterar och kontrollerar sina offer. Några av dessa verktyg, utöver religion, är för det första pengar – judarna kontrollerar guldet, finanserna, bankerna och världens börser. För det andra, propaganda – judarna kontrollerar tidningarna, nyhetsbyråerna, TV-näten, filmerna, boktryckningen och distributionen, tidskrifterna och varje annan betydelsefull aspekt av nyhets- och inflytelsegivande medier, både här i USA och i hela världen. För det tredje, utbildning – hur judarna kontrollerar och täcker våra utbildningsinstitutioner är ett för omfattande ämne för att behandlas här; det räcker med att säga att de tvingar våra barn, genom lagkraft, att närvara, för att sedan indoktrinera och förorena deras lättpåverkade unga sinnen med destruktiva och depraverade judiska idéer, varav de flesta leder till rasblandning och raslig förgiftning av våra framtida generationer. För det fjärde, regeringen – genom att ha kontroll över vår nations finanser och nyhetsmedier kontrollerar de vår regering och finns överallt i den som en svärm av gräshoppor. Detta gäller alla regeringar i världen.

Deras vanligaste trick är att ha någon vit icke-judisk tölp, företrädesvis anglosaxisk, som frontfigur, och ha honom omgiven av de verkliga maktmanipulatörerna, alla judar. Om vi tar en titt på byråkraterna som kontrollerade Washington sommaren 1975, finner vi Gerald Ford, en vit icke-jude, som agerar som en marionett och frontfigur. Han är omgiven av Henry Kissinger, en jude som är utrikesminister och även chef för det nationella säkerhetsrådet. I dessa två ämbeten hänger nationens öde och säkerhet i vågskålen, ändå vilar det i händerna på en judisk kommunistisk förrädare vars lojalitet ligger hos Israel, hos kommunismen och hos det judiska världsomspännande nätverket. Men detta är bara början, chefen för försvarsdepartementet är en jude vid namn James Schlesinger, chefen för finansdepartementet är en jude vid namn John Simon, ordföranden för Federal Reserve är en tyskfödd jude vid namn Arthur Burns, alias Bernstein. Fords finansiella rådgivare är en jude vid namn Seidmann. Den federala försäkringsrådgivaren är en jude vid namn Bernstein. Presidentens pressekreterare är en jude vid namn Ron Nessen. Fords främsta talskrivare är en jude vid namn Friedman. Chefen för det ekonomiska rådet är en jude vid namn Alan Greenspan. Ministern för hälsa, utbildning och välfärd är en jude vid namn Casper Weinberger. Justitieministeriet är i händerna på en jude vid namn Levy. Till och med Betty Fords sekreterare är en judinna vid namn fru Weidenfeld. De ser till att de har alla baser täckta och lämnar inget nervcentrum för makt ockuperat av någon som inte tillhör deras stam. Rollbesättningen ändras ständigt, och har ändrats vid det här laget, men det är alltid en judisk rollbesättning.

Nu har vi hittills analyserat problemet, men vad är lösningen på den katastrofala och olycksbådande olycka som den vita rasen befinner sig instängd i idag? Är vi dömda till den rasblandning och utrotning som judarna har planerat för oss, likt de gjorde med romarna, eller finns det något hopp överhuvudtaget att den vita rasen ska vakna upp, skaka av sig sin dvala, organisera sig och med kraft ta kontroll över sitt eget öde.

Vi inom Creativity-religionen säger att vi kan befria oss från det olycksbådande skruvstäd som vi nu är låsta i och att vi kan återta kontrollen över vårt eget öde – vi måste, det är en fråga om liv och död. Att vi befinner oss i ett fruktansvärt dilemma råder det ingen tvekan om. År 1920 var den vita rasen i världen endast i numerärt underläge med 2 mot 1 gentemot de färgade och ”mud-races” i världen. Idag är den i underläge med 12 mot 1 och krymper snabbt medan ”mud-races” exploderar på ett sätt som saknar motstycke och sväljer den vita rasen även i deras traditionella hemländer, såsom Amerika och England. Det judiska Förenta Nationerna förutspår skadeglatt att i nästa generation kommer den vita rasen att vara i underläge med 49 mot 1. I den takt vi rör oss kommer det med all säkerhet att hända, och vid den tidpunkten kommer det att vara för sent. Reducerad till maktlöshet kommer den vita rasen att bemästras av flodvågen av ”mud-races” vid en given signal från judarna. I generationer har ”mud-races” hetsats och uppmanats att ”hata vitingar” över hela världen, och de kommer att vara ivriga, redo och villiga att slakta oss så snart de har övertaget, och särskilt när kampen om mat blir mer kritisk.

Vi inom Creativity-religionen är övertygade om att vi kan avvärja denna fruktansvärda katastrof och vi har tron och programmet för att göra det. Hade romarna besuttit det, skulle judarna aldrig ha haft en chans. Hade romarna haft en rasreligion, som Creativity, istället för sina meningslösa gudar och spöken, vilken annorlunda värld detta skulle vara idag. Istället för en värld som snabbt degenererar i kaos, översvämmad av en svältande massa av ”mud-people” som inte kan hantera tillvaron, och en värld som utnyttjas av det judiska nätverket, skulle vi idag istället ha haft en vacker värld befolkad av en kreativ, produktiv och kulturälskande vit ras. Det skulle vara en vacker värld utan n-ordet, judar eller horder av undermänskliga ”mud-races”. De genetiska, kulturella och tekniska framsteg som skulle ha utvecklats under de efterföljande femtonhundra åren sedan romarna gick under skulle vara ett underverk att skåda, något som bara kan utmana vår vildaste fantasi. En sådan värld som romarna skulle ha byggt om de hade marscherat framåt med en stark rasreligion är målet för Church of the Creator. Det är inte för sent. Vad vi behöver idag är en helt ny riktning, en kraftfull ny religion för den vita rasen, en religion baserad på vår ras enastående värde. I Creativity har vi en sådan religion.

Den centrala kärnan i vår religion, Creativity, är överlevnaden, expansionen och framsteget för den vita rasen, och den vita rasen ensam, med uteslutande av alla andra. Vi tar den mest framträdande sidan från judarnas historia; den gyllene regeln för Creativity-religionen lyder: Vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden, vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden – punkt slut. Organiserad och enad är den vita rasen tio gånger kraftfullare än alla judar, n-ordet och ”mud-races” i världen tillsammans. Vi inom Church of the Creator avser att organisera den enorma potentialen hos vit makt till förmån för den vita rasen. Vi avser att sätta varje vit man i den positionen där han öppet måste ta ställning, antingen för den vita rasen genom ord, dåd och handling, eller avslöjas som en usel förrädare mot sin ras ... det kommer inte att finnas några ”Herr Mittemellan”. Eftersom det är omöjligt

för att lägga fram hela vår trosbekännelse och vårt program i denna begränsade avhandling, vill vi uppmana dig att läsa, och läsa om, vår religions bibel: Nature's Eternal Religion. Den består av 508 sidor och 49 kapitel. Den är uppdelad i två delar: den första hälften har titeln "The Unavenged Outrage" och lägger fram problemet; den andra hälften har titeln "The Salvation" och skisserar lösningen på problemet. Hela boken kan betraktas som vår religions trosbekännelse och program; nämligen Creativity.

Jag har sagt att det är kärnan i vår trosbekännelse att främja den vita rasens välfärd, att expandera den tills vi slutligen bebor all den goda jorden på denna bördiga planet, och framför allt att hålla vår ras ren, att föra den till allt finare genetiska nivåer. Detta innebär på intet sätt att föra utrotningskrig mot "mud-races", om detta skulle vara ditt intryck, inte heller vill vi förslava någon annan ras. Vi avser att följa samma program för att expandera den vita rasen som den vita rasen följde vid vinnandet av västern och byggandet av Amerika. Vi avser att tillämpa det amerikanska sättet på vinnandet av världen. Den väsentliga delen av vårt program är rasmässig lojalitet – att sörja för vårt eget folks, den vita rasens, bästa intressen. Det är vår orubbliga ståndpunkt att sluta subventionera, mata, hjälpa och främja världens avskum och parasiter som nu förtär vår produktivitet och konsumerar vår frikostighet. Precis som de underlägsna amerikanska rödskinnen inte kunde konkurrera med de vita nybyggarna, så kan inte världens "mud-people" konkurrera. Det är endast på grund av judisk kontroll och den perverterade känslan av förvirrad lojalitet som den vita rasen nu krymper sin egen; matar och expanderar "mud-races" till den grad att den vita rasens själva överlevnad nu är i akut fara. Det är dumt, idiotiskt och självmordsbenäget att krympa våra egna och expandera våra fiender. Vi i Church of the Creator avser att vända denna process, vi avser att utöva vitt lagarbete – rasmässig lojalitet – för att expandera den vita rasen och minska antalet "mud-races" genom att låta dem klara sig själva. Vi avser att utöka vårt antal och vårt territorium på samma sätt som den vita människan gjorde över hela världen under det sextonde, sjuttonde, artonde och nittonde århundradet.

Den första fasen i att vinna vår kamp för överlevnad ligger i att föra den vita människans tänkande tillbaka till förnuftet. Det största hindret vi måste övervinna är inte judarna, negrerna och de andra "mud-races", utan först och främst att reda ut den vita människans förvirrade tänkande. För att överleva behöver den vita rasen en ny trosbekännelse, en ny filosofi; kort sagt, en helt ny religion. Den vita människans tänkande måste skaka av sig den judiska cancern som har grumlat hans sinne under de senaste två tusen åren och möta verkligheten. Det är vad religionen Creativity handlar om. Den är baserad på verkligheten, den är inte baserad på "pie-in-the-sky-when-you-die" eller "fry-in-the-sky-when-you-die", inte heller är den baserad på en fantasivärld av spöken i skyn som vi förgäves skulle kunna anropa, bönfalla och be till för vår välfärd. Nej, vi är färdiga med det vidskepliga och primitiva nonsenset och kastar allt överbord. Vår religion är baserad på verkligheten: naturens lagar, som är eviga, som är verkliga, som alltid sker på samma sätt och alltid kommer att vara; och en av de högsta lagarna som naturen har stavat ut för oss, liksom för varje annan varelse, är överlevnaden av vårt eget slag. Denna lag går före allt

andra. Hade romarna insett detta, hade de hållit sin ras ren och strävat efter sin egen ras överlevnad, expansion och framsteg, skulle detta vara en långt bättre och överlägsen värld idag.

Det finns mycket mer i vårt program och vår trosbekännelse. Det finns Kreativitetens religions sexton budord. Det finns programmet som beskrivs i kapitlet med titeln ”Vägen till storhet”. Det finns en bild av en ljus ny framtidsvärld som vi strävar mot. Allt finns samlat i vår bibel: Nature’s Eternal Religion. Jag uppmanar er att inte bara läsa den, utan att studera den dagligen. Det finns mycket att göra om vårt stora folk ska överleva. Det första konstruktiva du kan göra är att skaffa boken, läsa den och sedan distribuera den bland dina vita raskamrater. Nästa sak du kan göra är att organisera dig; ja, läs hela programmet i den vita mannens bibel: Nature’s Eternal Religion. Kom ihåg att det inte är någon last att vara skeptisk och ha ett frågande sinne; att vara lättlurad och vidskeplig är ingen dygd, och må idag vara dagen då du tar ställning för den vita rasen, då du viger dig själv och din framtid åt byggandet av en vitare och ljusare morgondag.

Tack.

W

THE WHITEMAN'S BIBLE

DENNA PRESENTATION BASERAS PÅ

NATURE'S ETERNAL RELIGION

THE WHITEMAN'S BIBLE

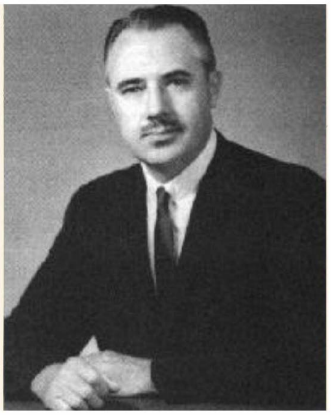

CREATIVITY

DET RELIGIÖSA CREDO FÖR THE CHURCH OF THE CREATOR

OM THE CHURCH OF THE CREATOR

Denna skrift framlägger i kort sammanfattning syftet och målen för det credo som återfinns i NATURE'S ETERNAL RELIGION, bibeln för CHURCH OF THE CREATOR. I grunden är dessa mål överlevnad, expansion och framsteg för den vita rasen, den finaste och mest intelligenta varelse som naturen någonsin frambringat. Den berättas av Ben Klassen, P.M., grundare av CHURCH OF THE CREATOR.

Inte bara har CHURCH OF THE CREATOR ett kraftfullt nytt credo för den vita rasens överlevnad, utan den har också ett dynamiskt program för att uppnå det målet. Det går längre än så. Vi är inte bara intresserade av den vita rasens överlevnad utan även dess expansion tills den bebor alla goda marker på denna bördiga planet Jorden. Vi går längre. Samtidigt som vi säkrar dess överlevnad och expansion, strävar vårt program efter att uppmuntra den genetiska, kulturella och estetiska utvecklingen av den vita rasen under de kommande miljon åren.

Vårt credo är fast rotat i naturens eviga lagar. Vi skyr de vidskepliga föreställningarna i de flesta förflutna och nuvarande religioner som vänder sig till imaginära spöken i skyn. Vi tror på verkligheten. Vi tror inte på "belöning i himlen när du dör", inte heller på "straff i helvetet när du dör", eller att det finns en mängd spöken i skyn som kontrollerar vårt öde och för evigt hotar oss med evig helveteseld.

Vi är realister. Vi avser att föra den vita människan tillbaka till verkligheten — till insikten att den vita rasen är det mest värdefulla på jordens yta. Vi anser att främjandet av välfärden och de bästa intressena för vår egen sort, den vita rasen, här på jorden — den enda plats människan någonsin har varit känd för att leva på — är tusen gånger viktigare än att tillgodose icke-existerande spöken i skyn.

För att hjälpa din ras och dig själv, spela upp denna skiva för grupper av dina vänner så ofta du kan. Distribuera den vita mannens bibel, NATURE'S ETERNAL RELIGION till så många kontakter som möjligt — SPRID ORDET.

BASERAS PÅ

- ★ **NATURENS LAGAR**
- ★ **HISTORIENS ERFARENHET**
- ★ **LOGIK OCH SUNT FÖRNUFT**

BEN KLASSEN, P.M.

GRUNDARE, CHURCH OF THE CREATOR

Ben Klassen har varit bosatt i fyra länder och medborgare i tre. Född av tysktalande föräldrar, växte han upp och utbildades i Kanada, där han tog en examen i elektroteknik och även en B.A. Han har varit jordbrukare, skollärare, nickelgruvarbetare, elektroingenjör, uppfinnare, fastighetsmäklare och ledamot i Floridas delstatsparlament.

Efter att ha flyttat till USA 1945 blev han amerikansk medborgare 1948. Han är nu bosatt i södra Florida. Hans intensiva intresse för naturens lagar, ras och religion polariserades till en ny religion för den vita rasen, en uppgift som hans breda och mångsidiga bakgrund till synes förberedde honom för under en livstid.

NATURE'S ETERNAL RELIGION

EN BOK PÅ 508 SIDOR OCH 49 KAPITEL, KAN BESTÄLLAS FRÅN THE CHURCH OF THE CREATOR

SKRIV TILL OSS FÖR MÄNGDRABATTER PÅ BÅDE BOKEN OCH SKIVAN.

SHORT LINK W23 LINK
CREATIVITYALLIANCE.COM
PM@CREATIVITYALLIANCE.COM

W W